

1930

per

F. PROUBASTA

Un any més! Això vol dir pels organismes vells una minva d'actuació en l'esforç, de resistència als retops de la vida; pels organismes joves, un creixement de força, de puixança, d'amplitud d'acció.

La carrera de metge, vella i esgotada, ha entrat ja en el període de franca senectut. Els elements que la componen van cada dia veient com la seva esfera d'acció va limitant-se, reduint-se fins al punt que en algunes nacions continentals el que un metge vegi un malalt de visita particular és un gran esdeveniment digne d'ésser anotat amb fita blanca. L'industrialisme, revestit amb ornaments sostrets de la caritat i de l'amor al proïsme, no admet que la finalitat en la vida d'un metge pugui ésser altra, que una dependència completa amb una institució més o menys comercial. La Medicina, com a professió liberal, comença a ésser una quimera i són avui molts els metges que tenen amo. La carrera mèdica ha esdevingut un nou element d'explotació i rendiment i la grapa del càlcul fred i desprietat la té ja quasi agarrotada. Cada any, que passa, la dependència es fa més completa pel metge; amb l'any que termina no hem millorat gens i els prudents miren amb horror allò que la carrera esdevindrà, quan hagin terminat els estudis, la munió immensa d'estudiants, els quals, atrets per ignorats avantatges, omplen a curull les aules de les escoles mèdiques.

És veritat que la Medicina ofereix, a vegades, perspectives il·limitades i rublertes d'èxit, que omplen de diners i d'honra a qui sap descobrir-les i explotar-les. Els guariments miraculosos fets amb mitjans variats és una d'elles. La folia perquè Espanya ha travessat durant l'any finit amb el toc del trigemí pertany a aquest grup. Amb el temps, l'any 1929 serà des d'aquest punt, d'un interès històric memorable. Els italians amb l'esperit finíssim que els distingeix, ja han marcat els títols de l'obra que haurà d'escriure's.

Deixem el vell i estantís i passem al jove.

Sindicat de Metges de Catalunya, salut! Tu representes en aquests moments la florida juvenívola del nostre estament. La incertitud del present, les nebulositats de l'esdevenidor t'han fet néixer, i, amarat amb el fervor de tots, vas fent la teva via, que nosaltres estimem salvadora. En tu hem dipositat la confiança en les contingències de la senectut, en el perill d'un desemparament dels fills. I com t'estimem com a creació insubstituïble i necessària, et volem donar estatge. Acordada la seva creació, les llistes de subscripció es van cobrint de quantitats amb il·limitat entusiasme.

Avui els estaments professionals liberals senten les mateixes inquietuds dels gremis del temps antic. Enginyers, farmacèutics, advocats, tots tenen la seva casa. L'estament mèdic també vol tenir la seva. No abandonem, tanmateix, el record de les cases gremials, que varen sorgir per iguals motius, que ens insten a aixecar la nostra, però quan el jornalero anònim va nivellar-se en cultura al treballador d'ofici, les cases gremials varen desaparèixer, confont-se totes amb una més global, amb la casa del poble.

Avui, entre el jornalero i l'home de carrera hi ha encara una distància perceptible; més precisa perquè la distinció perduri, que l'esforç en el treball, en l'estudi sigui persistent i obstinat. Altesa en la cultura, altesa en la moral, ha d'ésser el nostre lema. No és pas cap deshonor.